

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบหาความสัมพันธ์ (descriptive correlation research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความกลัวการคลอดบุตรในสตรีมีครรภ์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในสตรีมีครรภ์ชาวไทย โดยกลุ่มตัวอย่างคือหญิงตั้งครรภ์แรก ที่มีอายุครรภ์อยู่ระหว่าง 37 - 40 สัปดาห์ ที่มารับบริการฝากครรภ์ที่แผนกฝากครรภ์ โรงพยาบาลปากช่องนานา และโรงพยาบาลสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึง เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2555 จำนวน 90 ราย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความกลัวการคลอดบุตร (The Wijms Delivery Expectancy/ Experience Questionnaire [W - DEQ]) รูปแบบ A มีจำนวน 33 ข้อคำถาม คำตอบมีลักษณะของมาตราวัด 6 ระดับ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความวิตกกังวล (The State - Trait Anxiety Inventory [STAI]) form Y มีข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน คือแบบสอบถามความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ และแบบสอบถามความวิตกกังวลประจำตัวบุคคล จำนวนข้อคำถามละ 20 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเกิต 4 ระดับ ส่วนที่ 4 แบบวัดความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง (The Self - esteem Scale) แบบสอบถามมีจำนวน 10 ข้อ ลักษณะของคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเกิต 4 ระดับ และส่วนที่ 5 แบบวัดแรงสนับสนุนทางสังคม (Social Support Questionnaire) มีข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่าลิเกิต 5 ระดับ หากความเชื่อมั่นโดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค แบบสอบถามความกลัวการคลอดบุตร ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .82 แบบสอบถามความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ แบบสอบถามความวิตกกังวลประจำตัวบุคคล แบบวัดความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และแบบวัดแรงสนับสนุนทางสังคม ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 .91 .89 และ .88 ตามลำดับ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา วิเคราะห์คะแนนความกลัวการคลอดบุตร ความวิตกกังวล ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการสนับสนุนทางสังคม โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ

ค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาโดยใช้ สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความกลัวการคลอดบุตร อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 40.00 และระดับรุนแรงร้อยละ 38.90 ($\bar{x} = 60.95$, $SD = 19.72$)
2. กลุ่มตัวอย่างมีความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 46.56$, $SD = 6.96$) ความวิตกกังวลประจำตัวบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 42.23$, $SD = 7.12$) ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.06$, $SD = .43$) และการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 4.08$, $SD = .49$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนการสนับสนุนทางสังคม ด้านการประเมินค่ามากที่สุด ($\bar{x} = 4.17$, $SD = .54$) รองลงมาคือด้านทรัพยากร ($\bar{x} = 4.01$, $SD = .73$) ด้านข้อมูลข่าวสาร ($\bar{x} = 3.86$, $SD = .57$) และด้านอารมณ์ได้รับน้อยสุด ($\bar{x} = 3.08$, $SD = .46$)
3. ความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ และความวิตกกังวลประจำตัวบุคคล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความกลัวการคลอดบุตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .667$ $p < .01$; $r = .484$, $p < .01$) ตามลำดับ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางลบกับความกลัวการคลอดบุตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.416$, $p < .01$) และการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความกลัวการคลอดบุตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.243$, $p < .05$)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้
ด้านการปฏิบัติการพยาบาล

1. เป็นแนวทางสำหรับบุคลากรในทีมสุขภาพในการพัฒนารูปแบบหรือโปรแกรมที่ช่วยลดความวิตกกังวล เพิ่มพูนความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของสตรีมีครรภ์ รวมถึงพัฒนารูปแบบการสนับสนุนทางสังคมเพื่อให้สตรีมีครรภ์ได้รับการสนับสนุนที่เพียงพอในระยะตั้งครรภ์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความกลัวการคลอดบุตร เช่น โปรแกรมการให้คำปรึกษา เป็นต้น และควรมีการส่งต่อสตรีมีครรภ์ที่มีความกลัวการคลอดบุตรในระดับสูง เพื่อให้ได้รับการดูแลที่เหมาะสม

2. พยาบาลควรส่งเสริมให้สตรีมีครรภ์ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการคลอดบุตรที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้สตรีมีครรภ์มีการคาดการณ์เกี่ยวกับการคลอดบุตรที่กำลังจะมาถึงในด้านบวก

ด้านการศึกษาพยาบาล

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ควรนำความกลัวการคลอดในสตรีมีครรภ์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ไปเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียน การสอนด้านการผดุงครรภ์ เพื่อให้พยาบาลผดุงครรภ์ เกิดความตระหนักมากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านจิตสังคมในสตรีมีครรภ์ โดยเฉพาะความกลัวเกี่ยวกับการคลอดบุตรและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความกลัวการคลอดบุตร

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาความสามารถในการทำนายของปัจจัย ที่พบว่ามีสัมพันธ์กับความกลัวการคลอดบุตร
2. ควรทำการศึกษาความกลัวการคลอดบุตรที่เกิดขึ้นในระยะคลอดและระยะหลังคลอด
3. ควรทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความกลัวการคลอดบุตรที่เกิดขึ้นในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด และระยะหลังคลอด